

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 962/2025
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Лазич, адвокат из ..., против туженог ПД „Неимар пут“ д.о.о. Салаковац, чији је пуномоћник Ђорђе Гачевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 769/24 од 17.09.2024. године, у седници одржаној 10.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 769/24 од 17.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 769/24 од 17.09.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П1 29/23 од 24.01.2024. године, у ставовима првом, трећем и четвртном изреке, којима је обавезан тужени да тужиоцу по основу прековременог рада за период од 12.04.2017. године закључно са 23.04.2018. године исплати појединачне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате и да на досуђене износе изврши уплату доприноса за обавезно социјално осигурање по стопи и основицама које важе на дан уплате, све ближе наведено у тим ставовима изреке првостепене пресуде, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 391.751,32 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) - ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија туженог недозвољена.

У парницама у којима је предмет новчано потраживање из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 07.12.2018. године. Вредност предмета спора по члану 28. ЗПП је 357.018,31 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 3.020 евра (1 евро = 118,2214 динара).

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић